

NRU.8361.522.2024

DECYZJA Nr 147 / 2024

Na podstawie art. 40a pkt 3, art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433 z późn. zm.) i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy S [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE] prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], NIP: [REDAKTOWANE], REGON: [REDAKTOWANE] administracyjną karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie złotych: pięćset 00/100) na podstawie 40a pkt 3 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433 z późn. zm.), z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 3 ww. ustawy.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21.08.2024 r. (data doręczenia 02.09.2024 r.) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIiH*, zawiadomił przedsiębiorcę S [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE] prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie m.in. przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o opłacie produktowej*.

W dniach 12, 13 i 18.09.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.522.2024 z dnia 11.09.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIiH*, przeprowadzili kontrolę w Restauracji [REDAKTOWANE], zlokalizowanej przy ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

W toku czynności, zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli, inspektorzy ustalili, że *Strona* nie posiada w ofercie restauracji opakowań alternatywnych, czym naruszyła art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

Stwierdzone nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (Nr akt NRU.8361.522.2024), który w dniu 18.09.2024 r. został bez uwag podpisany i odebrany przez *Stronę*.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości pismem z dnia 16.10.2024 r. (data doręczenia 24.10.2024 r.) *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a pkt 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

Strona została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej *Kpa*, przysługuje jej prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W przedmiotowym zawiadomieniu *Opolski WIIH* poinformował *Stronę*, iż przy ustalaniu wysokości kar administracyjnych uwzględni przesłanki wynikające z art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej* tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność kontrolowanego podmiotu.

Strona pismem z dnia 29.10.2024 r. przesłała wyjaśnienia, w których zwróciła się do tut. Organu z prośbą o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, wskazując, iż kontrolowany lokal gastronomiczny prowadzi od maja bieżącego roku, starając się spełnić wszelkie wymogi prawne z tym związane. Powyższe stwierdzenie potwierdzają dotychczas pozytywne wyniki przeprowadzonych kontroli przez inne organy. *Strona* wyjaśniła, iż z uwagi na dużą ilość pracy i obowiązków związanych z kontrolami, pozyskaniem i wyszkoleniem pracowników restauracji, pozyskaniem dostawców, zatowarowaniem, pozyskaniem klientów, marketingiem oraz księgowością nie śledziła bieżących zmian w przepisach *ustawy o opłacie produktowej*, podkreślając również brak wzmianki o tym w mediach, efektem czego nie była ich świadoma. *Strona* wskazała także na krótki okres naruszenia przepisów prawa – kontrola rozpoczęta została we wrześniu, czyli dwa miesiące po wejściu w życie obowiązku zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Podkreślono również, iż podjęte zostały natychmiastowe działania naprawcze zmierzające do zapewnienia tychże opakowań, a tym samym do zaprzestania naruszeń przepisów *ustawy o opłacie produktowej*. Zgodnie z art. 40c ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f *Kpa*. W związku z powyższym *Opolski WIIH* w niniejszym postępowaniu nie ocenił przesłanek do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Jednak *Strona* na podstawie art. 40b ust. 5 *ustawy o opłacie produktowej* miała prawo do przedstawienia dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których nie mogła przewidzieć. W razie przedstawienia ww. dowodów i wykazania okoliczności łagodzących postępowanie wszczęte podlega umarzeniu, co zostało przeanalizowane w dalszej części niniejszej decyzji.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, to zgodnie z art. 2 pkt 9e *ustawy o opłacie produktowej* produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Zgodnie z art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną zapewnienia dostępność opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępność opakowań wielokrotnego użytku.

Załącznik 6 ww. *ustawy o opłacie produktowej* wskazuje produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające zmniejszeniu stosowania, do których zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Użytkownikiem końcowym jest podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży, o czym stanowi art. 2 pkt 11ac *ustawy o opłacie produktowej*.

Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku, o czym stanowi art. 40a pkt 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

W myśl art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej* kary pieniężne za ww. czyny wymierza właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł

Przy wymierzaniu kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki określone w art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej*, tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Oceniając **stopień szkodliwości naruszenia** *Opolski WIIH* uznał, że niewypełnienie przez *Stronę* obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* pozbawiło konsumentów możliwości wyboru opakowania, które chce nabyć wraz z produktem, a zatem podjęcia świadomej decyzji, która ma wpływ na środowisko. Posiadanie w ofercie opakowań alternatywnych daje konsumentom możliwość wyboru, ale także zwiększa ich świadomość, co w konsekwencji prowadzi do trwałego zmniejszenia zużycia produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, ich negatywnego wpływu na środowisko oraz zapewnienia wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów. *Strona* naruszając przepisy *ustawy o opłacie produktowej* przyczyniła się do zwiększonej podaży pojemników na żywność z tworzyw sztucznych, co może mieć negatywne oddziaływanie na środowisko.

Następną przesłanką jaką *Opolski WIIH* ocenił przy ustalaniu wysokości kary jest **rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia**. Stwierdzone w toku kontroli naruszenie polegało na niezapewnieniu dostępności opakowań alternatywnych. *Opolski WIIH* stwierdził, iż naruszenie art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* miało miejsce od dnia wejścia w życie tego obowiązku, czyli od 1 lipca 2024 roku.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność podmiotu**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej*, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę. *Opolski WIIH* stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów z zakresu *ustawy o opłacie produktowej*. *Opolski WIIH* zważył także, że w czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze poprzez wprowadzenie do obrotu opakowań z materiałów biodegradowalnych.

Zgodnie z art. 40c ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f *Kpa*. W związku z powyższym *Opolski WIIH* w niniejszym postępowaniu nie ocenił przesłanek do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Jednak *Strona* na podstawie art. 40b ust. 5 *ustawy o opłacie produktowej* miała prawo do przedstawienia dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których nie mogła przewidzieć. W razie przedstawienia ww. dowodów i wykazania okoliczności łagodzących postępowanie wszczęte podlega umarzeniu, o czym *Strona* została pouczone w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie. *Strona* skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z dnia 29.10.2024 r.

wypowiedziała się w przedmiocie sprawy. *Opolski WIIH* po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego i ww. wyjaśnień stwierdził, iż w niniejszej sprawie nie sposób uznać, iż spełniona została jedna z przesłanek umocowujących tut. Organ do umorzenia postępowania administracyjnego. *Strona* w swych wyjaśnieniach wskazała na nieświadomość zmian w przepisach *ustawy o opłacie produktowej* oraz nadmiar obowiązków wynikających z niedawnego otwarcia kontrolowanego lokalu gastronomicznego. Jednakże powyższe okoliczności nie zwalniają jej od obowiązku przestrzegania obowiązujących przepisów prawa, a także monitorowania ich zmian. *Strona* jako przedsiębiorca powinna wykazać się znajomością przepisów dotyczących prowadzonej działalności. Tym samym *Strona* nie dochowała należytej staranności i nie uczyniła wszystkiego, czego można rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Z tych samych przyczyn przytoczone okoliczności nie wskazują, aby *Strona* nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których nie mogła przewidzieć. W związku z powyższym *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby umorzyć toczące się postępowanie administracyjne, ponieważ w sprawie niezaistniała żadna z przesłanek umocowujących do tego tut. Organ.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz stopień przyczynienia się *Strony* do powstania naruszenia, *Opolski WIIH* uznał, iż kara wymierzona w najniższej przewidzianej przepisami wysokości 500 zł jest w niniejszej sprawie wystarczająca i skłoni *Stronę* do przestrzegania w przyszłości obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej*. Na łagodny wymiar kary ma wpływ fakt, iż jak dotąd *Strona* nie była karana za naruszenie *ustawy o opłacie produktowej* oraz że sama podjęła dobrowolne kroki naprawcze w celu wyeliminowania naruszenia prawa w przyszłości.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kar w przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* wynosi 20 000 zł. Organ uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Na podstawie art. 40b ust. 6 i art. 40 c ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej*, art. 47 § 1 *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.)* oraz art. 16 § 1 i art. 130 § 1 i 2 *Kpa* karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* zobowiązana jest uiścić na rachunek **Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu nr 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole**, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

.....
Aneta Rabczewska
Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45 -367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.
2. Na podstawie art. 40 c ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433 z późn. zm.) Do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
3. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
4. W myśl art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Na podstawie art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. █████ S █████ B █████
████████████████████
████████████████████
2. BA w/m
3. aa

UŚ/AG